

Ügyvezető elnök beszámolója

(Tisztújító Közgyűlés, 2024. április 6.)

„Az életben az a legnehezebb, hogy egy életen át komolyan vegyük ugyanazt a dolgot: szeretet kell hozzá, türelem és alázat.” Hioszi Tatiosz, a szeretet tanítója

Elért eredmények

A 2023-as esztendőben három Vezetői Hírmondóban is megjelentek részbeszámolóim, azokat nem szeretném ide is bemásolni. Ha eddig még nem sikerült elolvasnod, itt találhatóak:

- 2023. január-április:
https://drive.google.com/file/d/1fuC0k5PKHjUizZGZQ94q9R9oRjD3lb_i/view?usp=sharing
- 2023. május-augusztus:
<https://drive.google.com/file/d/1k9avWRTZfJ0Mfzd4QdzQJ0SCplFvV1b9/view?usp=sharing>
- 2023. szeptember-december:
<https://drive.google.com/file/d/19P0DaXSJmAAc8sUrpL3Cdkl83UHiUnQe/view?usp=sharing>

Továbbá itt találjátok a 2024-es év első negyedéről is a beszámolót:

- <https://drive.google.com/file/d/1xfkD77YmEFEQOLRIY0hZvGyF30xBjTyR/view?usp=sharing>

Talán a legnagyobb eredmények, sikerek között tudom számon tartani, hogy sikerült ez éven is bebiztosítanunk az SZMCS működtetését mind mozgalmi, mind szervezeti részről. Nekem ez utóbbiban volt nagyobb részem, bár a mozgalmi részben is letettem a magam kéjgyegét. Természetesen, ezek nem mentek volna a közös együttműködés nélkül. Hiszem, ahhoz, hogy menjenek a dolgok, nagyon fontos, de nem elég az egyén erőfeszítései, folyamatos, következetes munkálkodása, csak akkor lesz siker, ha ezt közösen, egymásra hangolva, egymást segítve tesszük. Teleki Pál, egykori főcserkészünk, magyar miniszterelnök mondta, hogy *„Mindenkinek a maga helyén vannak kötelességei és bármilyen kicsinyek legyenek azok, fontos, hogy jól végezzük azokat.”* Mily igaz gondolat, főleg a második fele: *„...fontos, hogy jól végezzük azokat.”* Mi cserkészvezetők nem elégedhetünk meg a jóval, ha tudunk jobbat is, nem hagyhatjuk másra a dolgokat, ha mi magunk is meg tudjuk csinálni, és azzal tudjuk segíteni a másikat, a közösséget. Nem hiába mondták mindig nekünk az öregcserkészek: *Mindig keresd a jót, mindig keresd, mivel tudsz segíteni, mert soha nem tudhatod, hogy az általad elvégzett munkának köszönhetően milyen csoda születhetik meg, mert lehetőséget adtál rá a másik feladatának átvállalásával.*

Az is sikernek élem meg, hogy az Elnökséggel folyamatos volt a munka, rendszeresen egyeztettünk és segítettük egymást, nagyon jó volt együtt dolgozni. Köszönöm Tamarának és Máténak is ezt a példaadó együttműködést! Annak is örülök, hogy az Intéző Bizottsággal folyamatosan, a Mozgalmi Elnökséggel az időnkénti ülései során tudtunk együtt munkálkodni nem csak a szövetségünk érdekében!

Örülök, hogy eközben gyarapodott a tartalékalap is, és a jó gazdálkodás eredményei már a napi számlákon is meglátszanak. Valószínűleg szükség is lesz ennek jelentős részére a jövő évek előrejelzéseit ismerve.

Hálával tartozunk támogatóinknak, különösen a Magyar Kormánynak és Nemzetpolitikai Államtitkárságának, hogy a Bethlen Gábor Alapkezelő segítségével oly jelentős mértékben támogattak minket, ahogy Szlovákia Iskolaügyi Minisztériumának is, hogy támogatásban részesítettek minket és a Nivam Nemzeti Intézménnyel közösen bonyolítják le. Természetesen nagy hálával tartozunk minden segítőknek, pártolónknak, támogatóknak is, aki adományával, 2% felajánlásával, munkájával, kölcsönzéssel vagy bármi mással segített minket az utóbbi időben!

„A legtöbb ember csak pillanatnyi nehézségeket lát. Én azonban látok tíz évre, sőt évtizedekre előre is nehézségeket. Én előre aggódom a jövő generáció lelki tartalmáért, előre aggódom a szükséges objektivitásért a szubjektivitással szemben és a közérdek szolgálatáért az egyéni érdekekkel szemben.” Teleki Pál

Kihívások

Az elmúlt időszak egyik legnagyobb nehézsége és kihívása az volt, hogy ismét sok olyan feladatot is kénytelen voltam felvállalni, ami túlmutat az ügyvezető elnöki feladatlistán. Sok energia ment el évközben az új szervezeti felépítés megalkotására, szerintem több is, mint ildomos lett volna. Ez kihatással volt meglátásom szerint a megszokott szövetségi életre is, volt, amire már nem jutott annyi energia, mint amit igényelt volna. Másrészt különösen idén éreztem azt, hogy a központi iroda létszámának fokozatos leépítése a mozgalom javára elért egy kritikus szintet. Az egyik munkatársunk több hetes betegállománya világosan rámutatott, hogy jelen helyzetben még több plusz áldozatokkal tudtuk csak pótolni munkáját, így a jövőben, amennyiben lehetőségem lesz a tisztújítást követően erről döntést hoznom, akkor szeretném újra megerősíteni az irodát. Azért azt is ki lehet és tán ki is kell mondani, hogy sok háttér feladat van, amit nem tudunk teljes mértékben, mindenki meglegedésére megoldani, miközben ezek egy részét el lehetne akár önkéntesen is végezni. Sajnos az a szomorú valóság, hogy a cserkészvezetőink jelentős része ezeket már nem vállalja fel felkérés esetén sem (tisztelet és nagy köszönet a kivételeknek!), annak megoldását már a központtól (értsd megválasztott vezetés és iroda munkatársak) várja el. Így ha szeretnénk, hogy az elképzelések és tervek szerint menjen a szekér, akkor kénytelenek vagyunk máshogy megoldani vagy áttervezni az eredeti terveket, rangsorolni és sokszor elengedni, miközben sokszor pont ezek azok, amik segítenének az önkénteseknek megkönnyíteni a mindennapokat. Nem könnyű feladat. Fontos feladat lesz a jövőre nézve, hogy tudatosan és erőteljesebben építsük be nevelőmunkánkba, a mindennapokba már a legkisebb tagjainknál is a feladatvállalás, a közösségre szánt idő és energia fontosságát, hogy ez ahogy elődeinknél, úgy a mostani tagjainknál is természetes legyen. Biztos vagyok benne, hogy a jövő az egymásra odafigyelő, egymást önzetlenül segítő közösségeké lesz, akik az egyénnel szemben a közösség erejére is tudnak támaszkodni mindennapjaikban, mind tevékenységük, mind magyarságunk, hagyományaink, keresztény/keresztény értékeink megőrzésében, fejlesztésében, továbbadásában. Ez egy olyan nagy kincsünk, amit újra fel kell fedoznünk, amivel élnünk kell és amit erősíteniünk kell a következőkben!

Másik nagy kihívás a belső kommunikáció. *(A külső is, de most én arra nem térnék ki.)* Jómagam most már nem igazán tudom, hogy tudnánk még jobban megosztani az információkat, hogy az el is jusson mindenkihez. A fontosabb dolgok egyaránt felkerülnek a központi honlapra, kiküldjük e-mailben, felkerülnek a fb oldalra/csoportba, instagramra, kimennek a levelezőlistákon, ott van a háromhetente megjelenő hírlevélben, számos alkalommal küldünk ki sms-t, sokszor telefonon is felhívunk vezetőket, tőlem is (és a vezetőség tagjaitól is) bármikor lehet kérdezni e-mailben, messengeren, telefonon, személyesen. Csapatmentorokon vagy az időnkénti úrlapokon, a személyes találkozók, a vezetőkön vagy a szövetség más csatornáin keresztül bármikor lehet(ne) visszajelzést, javaslatot adni. Mindez ugyan rengeteg plusz energiát elvisz, de ha ez kell, örömmel megoldjuk továbbra is. Bár szerintem ezek mellett igazán meg lehetne találni az információkat annak, aki akarja, de az is könnyen lehet, valami másra lenne szükség a belső kommunikáció javításánál. Személy szerint nekem is, de szerintem a most felálló új vezetőségnek is sokat segítene, ha megosztanád, ha megosztanátok velünk, szerinted, szerintetek pontosan mire volna szükség. Hiszem, ha mindannyian elhisszük, hogy érdemes megosztani egymással az információkat, és nem tartjuk vissza azokat, ha megbízunk egymásban és becsüljük egymás erőfeszítéseit, ha megpróbáljuk megérteni a másik elképzeléseit és keressük a közös pontokat, ha merünk kérdezni és visszajelzést adni (lehetőség szerint ugyan kritikusan, de nem bántóan és mindenképp előre vivő javaslattal együtt!), akkor az még sokat lendítene a közösségünkön. Hiszem, hogy most sem vagyunk rossz úton, de sokkal többet is ki tudnánk hozni a mindennapokból. 😊

További nagyon nagy kihívás volt és még jelenleg is az, hogy a február közepén anyaságira menő munkatársnőmet megfelelő módon helyettesítsem. Ezt sajnos erőfeszítéseim, erőfeszítéseink ellenére sem sikerült idáig megnyugtatóan megoldani. Ugyanakkor ideiglenesen rövidtávon közös összefogással sikerült áthidaló megoldást találnunk. Jelenleg már van kilátásban hosszabbtávú megoldás is, ugyanis talán lenne megfelelő képességű és tudású jelentkező a feladatra. Mivel alkalmazhatóságát befolyásolja a tisztújítás eredménye, ezért egyelőre nem léptem, ill. nem léptünk az ügyben, jelenleg is még az áthidaló megoldással élünk. Ennek köszönhetően nem tudtunk időben elkészülni a 2023-as év lezárásával sem, ami miatt adóbevallás halasztást adtunk be, és amiatt egyelőre nem készülhetett el többek között a költségvetés kiértékelés sem.

„Vond ki a rosszból a rosszat, máris megtalálsz benne a jót.” H. Tatiosz

Értékelés

Kimondott munkatervem nem volt, az előző évi feladatok és tapasztalatok alapján átgondolt teendők, valamint a szövetségi eseménynaptárban és a naptárimban feljegyzett programok listája adta a munkám gerincét ez évben is. Célkitűzéseim viszont természetesen ez éven is voltak, ezeket az Összmagyar cserkészstratégia SZMCS-s stratégiája alapján gondoltam át, aztán évközben az Elnökség, Intéző Bizottság és Mozgalmi Elnökségen megbeszéltek szerint módosítottam szükség szerint.

Azt gondolom, 2023-ban nincs okom elégedetlennek lenni, nagyon sok mindent sikerült az Úr segítségével elvégezni, elvégeznünk közös erővel, lásd pl. jelen beszámoló elején belinkelt Vezetői Hírmondó beszámolókat. Igen, továbbra is vannak olyan területek, amikben csúszással vagyok, vagy amihez nem jutottam hozzá, és inkább elengedtem (legalábbis egyelőre), de ha felszabadulna a jövőben több szabadidőm, hiszem, hogy kicsinyenként utolérem magam is.

Itt említem meg, most, hogy megszűnik jelen formájában az ügyvezető elnöki tisztség, hogy jómagam 2007 novemberétől töltöm be ezt a megtisztelő, sok alázatot és kompromisszumot, lemondást igénylő, de számos örömet is hozó szolgálatot közösségünk élén. Ezen idő alatt számos eredmény született, az elődeink által ránk hagyott alapokra építkezve megerősítettük közösségünket, miközben folyamatos önértékeléssel igyekeztünk azt egy fokozatosan fejlődő irányba vinni. Mindezt mindig közösen, csapatmunkában értük el, mivel ezt a feladatot nem is lehet másként csinálni meglátásom szerint. Ugyanakkor maga a tisztség időnként előhívja a magányos vezetői szindrómát is, és bizony van, amikor egy-egy nehéz döntést végül a feladatot elvállalónak kell meghoznia, felvállalva annak minden felelősségét és következményét is. Azt gondolom, ilyen helyzetekben is mindig a közösség érdekét néztem, miközben a döntés meghozása előtt igyekeztem minél több információt begyűjteni, minél több véleményt meghallgatni, majd a legjobb tudásom szerint, az Úr útmutatását is kérve döntést hozni. Hálás vagyok, hogy mindig voltak olyanok, akik ebben segítettek és megkönnyítették számomra véleményükkel, rálátásukkal, tanácsokkal, ellenvetésekkel, hogy ne cselekedjek elhamarkodottan, hogy tudjam összehasonlítani és mérlegelni a rendelkezésünkre álló lehetőségeket! Biztos vagyok benne, hogy csak így tudunk megfelelő döntést hozni, majd továbbmenni az még előttünk álló keskeny ösvényen.

„Ne várjunk csodákat, de bízzunk önmagunkban úgy, hogy azt a szemek villogásából mindenki lássa, mert akkor hinni fognak a szemeknek.” Teleki Pál

Jövőbeni tervek

Hosszas mérlegelés után, sokatokkal elbeszélgetve végül arra jutottam, hogy ismét megmérgettem magam, ezúttal az új szervezeti felépítés szerint szervezeti alelnökként. Gondolom nem titok senki előtt sem, hogy az új szervezeti felépítésünk ily hirtelen bevezetése nem igazán nyerte el tetszésemet, személy szerint jobban

szeretem a kis lépések folyamatát, a fokozatos változást. Ráadásul a kialakított új rendszerrel is vannak fenttartásaim, de mivel a közgyűlésen a többség maradéktalanul elfogadta, így ebből kell a legjobbat közös erővel kihoznunk. Abban viszonyt mindenképp biztos vagyok, hogy kell a megújulás is, de a folytonosság is, nem tűnik célszerűnek minden szinten teljesen új fejezetet nyitni. Ez különösen a szervezet hivatalos képviselőjének tisztségénél, a szervezeti alelnökségnél gondolom így, ezért is döntöttem a megmérettetés mellett. Meg vannak még folyamatban levő feladatok, tervekben sem szenvedek hiányt, a megújult tisztségű új kihívások is előtérbe kerültek, sokan biztosítottak további bizalmatokról is. Számomra ez is mind az mellett szólt, hogy legalább egy ciklust vállaljak be, ha a közgyűlés tagjai is bizalmat szavaznak nekem. Itt köszönöm meg a külkapcsolati alelnöki és az elnöki felkéréseket is! Amennyiben tehát a közgyűlés megtisztel ismét a bizalmával, azt köszönettel elfogadom és ígérem, hogy a jövőben is a legnagyobb alázattal és tisztelettel igyekszem szolgálni cserkészközösségünket! Amennyiben ez nem így történik, akkor az utódomat igyekszem legjobb tudásom és képességeim szerint segíteni majd, ha erre igényt tart.

Amennyiben szervezeti alelnökként szolgálhatom tovább a közösséget, akkor a következő három évben többek között szeretném az alábbiakat elvégezni:

- Legjobb tudásom és képességeim szerint szolgálni a felvidéki magyar cserkészek közösségét és az összmagyar cserkészmozgalmat.
- Legjobb tudásom és képességeim szerint aktívan kivenni részemet az elnökség munkájából, tovább segítve ezzel is cserkészközösségeinket.
- Erősíteni a forrásteremtésünk minél több lábón állását, hogy ezzel is rásegítsük a szövetségünk pártpolitikától való függetlenségére.
- Kidolgozni vagy kidolgoztatni az SZMSZ részére egy mai időknek megfelelő új pénzügyi és gazdasági szabályzatot, valamint egy aktualizált és egyértelmű elszámolási útmutatót cserkészközösségeink számára.
- Fokozatosan megerősíteni a központi irodát létszámailag és szakmailag is. Ebbe beleértem azt is, hogy az irodavezetői feladatot fokozatosan szeretném átadni egy másik személynek, ezzel is erősítve az irodát és a szervezetet.
- Továbbra is segíteni a cserkészmozgalmat, a szövetség rendezvényeit, képzéseit, a cserkészközösségeink, a vezetőség, munkacsoportok és önkénteseink tevékenységeit, az iroda, a székház és nevelési központjainak működtetését.
- Végigvinni a származtatott jogalanyiság bevezetését szövetségünk minden cserkészközösségnél az eredeti tervekhez igazodva lehetőleg 2025 végéig – lehetőség szerint megnyugtató megoldást találni a kisebb közösségek ezirányú nehézségeire is.
- A VKV-vel közösen megszervezni a csapatparancsnoki képzést, kellő mértékben beleépíteni annak tematikájába és követelményrendszerébe a mozgalmi tudásanyag mellett a szervezeti tudásanyagot is.
- Szükség szerint számviteli és elszámolási képzéseket biztosítani cserkészközösségeink részére is.
- Ismereteim további bővítését főleg a projektmenedzsment, a delegálás és a számvitel területein is.
- Folytatni és rendben befejezni a füleki Koháry kúria felújítását, lehetőség szerint annak teljes területén közösen az azon munkálkodókkal közösen, majd bekapcsolni a szövetségi vérkeringésbe az új cserkészközpontot.
- Mielőbb megoldani a palásti nevelési központ sürgető nehézségeit (pl. tetőszerkezet, víz- és csatornahálózat).
- Segíteni a szövetség többi használatban levő ingatlanjának szükségszerű karbantartási, felújítási és más jellegű igényeit.
- Szükség szerint aktívan részt venni az ernyőszervezeteink tevékenységeiben és a partnerszervezetink programjain a külkapcsolati alelnökkel egyeztetve.

Emellett önkéntesként továbbra is szeretném aktívan kivenni részem a nagymegyeri cserkészcsapatunk működtetésében és lehetőség szerint minél több programjában, a SETA egész éves szolgálatában, a fórum cserkészisztikézésében, továbbá lehetőség és szabadidő, energia függvényében a Fészek és Kuckó polgári társulások tevékenységében, valamint a Mária Út felvidéki kiépítésében is.

Ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek (nagyon hosszú lenne a beszámoló, ha mindenkit név szerint kiírnák, ezért nem is teszem), aki az elmúlt választási időszakban, akárcsak mindazoknak, akik az elmúlt közel 17 évben segítettek ügyvezető elnökként, hogy együtt közösen elvégezzük a ránbízottak ifjúságnevelését, és az azzal járó nehézségeket, örömeiket, kihívásokat, sikereket! Legfőbb köszönet az Úrénak, aki mindezt lehetővé tette és akiért mindezt tesszük! Fizesse meg mindannyiunktól sokszorosan mindazt, amit beletettetek, mert nélkületek nem ment volna! Köszönet a barátainknak, társainknak és családomnak is! Ha lehetőségem lesz rá, és erőm, egészségem is meglesz hozzá, továbbra is örömmel folytatom majd a cserkészeti szolgálatát abban a formában, ahogy azt Ő akarja! ☺

Az előttünk álló tisztújításhoz kívánok éleslátást és bölcsességet, köszönöm a leköszönő tisztségviselőknek az elvégzett szolgálatukat, az együttműködésüket, az újonnan megválasztott, ill. majdani megbízott tisztségviselőknek pedig kívánom a jóságos Isten szeretetét és áldását, tevékenységükhöz pedig hitet, erőt, kitartást, következetes munkát, együttműködő társakat és összetartást! ☺

Mit használ, testvéreim, ha valaki azt mondja, hogy hite van, de tettei nincsenek? (Jak 2,24)

+1 kérés a végére

Végül kérek segíts Te is, hogy együtt segíthessünk! Nagyon nagy szükségünk van egy új táborigazgató furgonra, és nagyon örülnék, ha kedves beszámoló olvasóm, Te is hozzájárulnál ehhez egyszeri vagy rendszeres alkalommal. Ezt nagyon egyszerűen megteheted az adományozási oldalunkon keresztül:
<https://szmcs.darujme.sk/autora-van-szuksegunk>

Az anyagi támogatásod mellett azzal is sokat tudsz segíteni, ha munkatársaidnak, barátaidnak, rokonaidnak, ismerőseidnek is ajánlod ezt az adományozási akciót a fenti magyar nyelvű, és/vagy a következő szlovák nyelvű <https://szmcs.darujme.sk/cestou-necestou-zsmn/> adományozási oldalak linkjének tovább küldésével, megosztásával!

Közösen sikerülni fog!

Jó munkát!

Csémi Szilárd – Kismédve
SZMCS ügyvezető elnök.

Dunaszerdahely, 2024.03.30.